

DIA INTERNACIONAL DE LA LLENGUA MATERNA

Els actes tindran lloc el dimecres 18 de febrer, a les 19.30 hores, a la Biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa.

Celebració de la declaració per part de la UNESCO del **Dia Internacional de la Llengua Materna**.

-Parlaments a càrrec de **Jordi Duran**, director del Centre de Normalització Lingüística (CNL) de les Terres de l'Ebre; **Montse Esteve**, presidenta de l'Associació Amigues i Amics de la UNESCO de Tortosa, i **Rosa Cid**, regidora d'Ensenyament de l'Ajuntament de Tortosa.

-Presentació de l'exposició "**Xeic! Paraules de l'Ebre**", realitzada pel CNL de les Terres de l'Ebre.

-Lectura del **Fandango dels adéus**, de Quico el Cèlio, el Noi i el Mut de Ferreries (del disc *Si no fos*), en diferents llengües per part de parlants de xinès, amazic, quítxua, wòlof...

-Cantada col·lectiva, per part de tots els assistents a l'acte, del **Fandango dels adéus**, acompanyats dels components Quico el Cèlio, el Noi i el Mut de Ferreries

-Refrigeri.

Col·laboradors:

Serveis Territorials a les Terres de l'Ebre

18 DE FEBRER A LES 19,30 h

SEGONA CELEBRACIÓ DEL DIA INTERNACIONAL DE LES LLENGÜES MATERNES A TORTOSA

Carrer de la Mercè, 6
43500 TORTOSA

Telèfon: 977 445566
Correu: bmd@tortosa.cat

<http://bibliotecamarcellidomingo.blogspot.com/>
<http://www.biblioteca.tortosa.cat>

21 de Febrer, Dia Internacional de la Llengua Materna

A la Conferència General de la UNESCO de l'any 1999 es va aprovar la celebració del Dia Internacional de la Llengua Materna i es va fixar el 21 de febrer com a data escollida.

La UNESCO, amb aquesta diada, volia cridar l'atenció sobre la fragilitat de milers de llengües que durant els darrers segles s'han anat convertint en marginals en un context de consolidació de llengües oficials i de llengües de comunitats lingüístiques més poderoses des del punt de vista demogràfic, econòmic o mediàtic.

Les llengües són el patrimoni cultural més valuós de la humanitat, ens ajuden a entendre la complexitat del món, reflecteixen la diversitat cultural que ens fa tenir l'esperança d'una coexistència més democràtica i creativa

FANDANGO DELS ADÉUS

M'han obligat a deixar
la meua terra petita,
lo lloc on me vaig fer gran,
on vaig començar a estimar.

Sense haver pogut triar,
ho he hagut d'abandonar
i anar més enllà del mar
a una terra tan llunyana.

Se'm fa difícil parlar,
començar-ho tot de nou,
tindre treball i una casa,
sentir-me d'esta ciutat.

Ara torno a ser estranger,
De l'altra banda del mar.
On cantaran les sirenes?
On estaran los amics?

Quan escolto esta cançó
me'n recordo d'aquell hort,
al costat, la casa blanca,
sota la figuera verda.

Sota la figuera verda
reposava el meu treball,
mentre la sènia voltava.
Música d'aigua i de fang.

Ai, adéu, meua estimada!
Miro aquells estels del cel.
I em pregunto quin serà
lo que tu estaràs mirant.

I em pregunto quin serà
lo que tu estaràs mirant.
De l'altra banda del mar:
l'altra banda del meu cor.

Ai, adéu, enamorada.
Ai, adéu, terra de l'aigua.
Adéu, a la casa blanca.
Adéu, tombes dels amics.

Ai, adéu, Ràpita meua,
Benifallet, Alcanar,
Aldover, Benifassà,
Bitem i la Fatarella.

Adéu, olivetes fargues.
Algun dia tornaré.
Ho faré en un encanteri:
seré un ocell estornell.

I cada cop que us salude,
un record m'emportaré:
a cada sarpa una oliva
i una branca dins del bec.

Adéu, olivetes fargues.
Algun dia tornaré.
Ho faré en un encanteri:
seré un ocell estornell.

Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries.
Del disc *Si no fos*.

EXPOSICIÓ

“XEIC! PARAULES DE L'EBRE”

De sobte, enmig del guirigall, em sembla sentir una veu coneguda, un crit estrany per a tothom, però no pas per a mi: “Xeic!” [...] El seu crit no podia fallar, i ell ho sabia. “Xeic!” és el crit apel·latiu inconfusible (deixa potser dels moros) de la Ribera i del Baix Ebre. Si entre els passatgers hi hagués hagut altres riberencs (de Móra, de Miravet, de Tortosa, etc.) haurien girat el cap, igual que jo.

Hem volgut iniciar este recorregut per les paraules ebrenques amb un paràgraf extret del dietari *Viatge a l'esperança*, una de les obres més celebrades de l'escriptor Artur Bladé i Desumvila (Benissanet 1907- Barcelona 1995). Corria l'any 1956 i l'autor riberenc acabava d'arribar al port de Santander després de setmanes de viatge a bord de l'*Irpinia*. Feia 14 anys que Bladé vivia exiliat a Mèxic i, tot just arribar a la península Ibèrica, la veu potent del seu amic Antoni Terré, de Móra d'Ebre, li donava la benvinguda a casa nostra: “Xeic!”. Així encetem este viatge per les paraules de l'Ebre, amb l'esperança de contribuir a mantindre viu el lèxic propi del territori central del domini lingüístic del català.

Exposició “Xeic! Paraules de l'Ebre”,

del 18 de febrer al 18 de març de 2009,

a la Biblioteca Marcel·lí Domingo

Més informació: www.cpnl.cat/xarxa/cnlterresebre/